

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Dilluns a les NOU del matí, **Ofici de laudes, Celebració de la Paraula i Comunió eucarística.**

Dimarts, dimecres i divendres, a les NOU del matí, **Missa matinal.**

El dijous, a 2/4 de CINC de la tarda, **Adoració eucarística**, i a les SET, **Missa vespertina.**

Dilluns dia 17,
Santa Isabel d'Hongria, religiosa. Memòria.

Divendres dia 21,
Presentació de Santa Maria Verge. Memòria.

Dissabte dia 22,
Santa Cecília, verge i màrtir. Patrona de la música. Memòria.

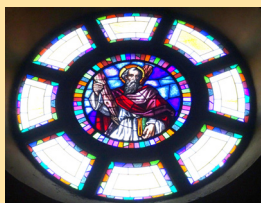
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a la capella fonda.

Diumenge dia 23,
Ritu hispanomossàrab: Sant Climent I, papa i màrtir. Memòria

A les DEU del matí, **Missa matinal**, i a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa del diumenge**, a la capella fonda.

El mes de novembre és el mes de les ànimes

Sant Andreu en diumenge

Aquest any Sant Andreu cau en diumenge. Això passaria cada quatre anys, si no fos pels anys de traspàs. Quan Sant Andreu cau en diumenge canvia una mica el perfil del dia. La litúrgia és més sòbria. Per més obligar-vos, aquest any el dia 30 és el primer diumenge d'Advent. Per tot això, la celebració de Sant Andreu d'aquest any combinarà la memòria del martiri amb l'inici del nou any litúrgic. I celebrarem una sola missa, a les ONZE.

LOS DOMINGOS

Una noia de 17 anys, un pare massa ocupat, una tieta que, -no pas casualment és gestora cultural-, que estima i vol cuidar la neboda, òrfena de mare, a qui no vol o, no pot entendre, i una iaia que fa de pont, a moments una mica absent, i que per una raó natural vol retenir la neta al seu costat.

Una pel·lícula que retrata la realitat d'un fet poc habitual però que es dona, una noia jove que se sent atreta i està discernint la seva vocació a la vida contemplativa. La pel·lícula es converteix en una interpel·lació, sobretot quan guanya la «Concha de Oro» en el festival de San Sebastian, i sobretot quan descobrim que la directora del film no és creient, ni la pel·lícula vol ser un acte de militància catòlica ni d'apologia de la religió, ni -per contra-, un pamflet anticlerical. No és una cinta amb voluntat propagandística. Per això es fa interessant. Reflecteix amb molt realisme un context i unes formes de comunicació molt actuals.

La pel·lícula, ambientada al país basc, un món cultural encara amb molts referents d'un catolicisme arrelat i identitari, reflecteix la tipologia social d'una família que bé es podria identificar amb una família catalana de la mitjanja social que

segueix un model convencional i que malda per sobreviure enmig de les dificultats i ambivalències de la societat cosmopolita. Interessant el procés vocacional de la noia, la vivència sempre antiga i sempre nova de l'enamorament com a camí de descoberta de la crida, al costat de la desconfiança i els prejudicis d'una tieta que es creu alliberada,

però que viu el seu propi projecte de vida amb contradiccions i manca de destresa. Una tieta «progre» que respecta a

contracor la llibertat d'elecció de la seva neboda. Una forma de proteccionisme i, en el fons, un mirada tendra i irònica vers una generació «d'alliberats» amb els mateixos problemes existencials que la resta dels humans occidentals. La cineasta tracta amb molta finor la complexitat d'una situació «alternativa» al convencionalisme social. I també adverteix de les ambigüitats en els nous estils d'evangelització de l'era postmoderna. Sempre d'una forma molt correcta.

S'ha parlat molt d'aquesta pel·lícula. N'ha parlat gent d'ambients diversos. L'Antoni Puigverd, a La Vanguardia, qualificava el film d'intel·ligent i delicat, sense prèdiques ni moralismes, afirmant que la directora, l'Alauda Ruiz d'Azúa, no ens vol fer un discurs ideològic, només vol explicar una història perquè sigui l'espectador qui en faci la valoració, si cal. De fet, en el moment de recollir el guardó, la directora basca, realitzadora també de la pel·lícula Cinco Lobitos (2022) i de la sèrie «Querer», va afirmar que «Si amo el cine, es porque siempre me enseña que se puede mirar desde otro sitio, mirar distinto, para entender algo que es ajeno a ti». És d'agraïr aquesta manera d'entendre el cinema de l'autora: «com a punt de trobada, de reflexió i de debat».

Ja fa uns anys que el cinema basc ens ha regalat directors i productes molt interessants i suggeridors. Amb una perspectiva realista sobre la complexitat de la realitat, i des d'una mirada interior tenyida de poesia però, en cap cas, superficial. Un cinema que vol comprendre.

Josep Molist Rifà, prevere

La col·lecta de Germanor va ser de 318,34€.

REPARACIÓ DE LA CAMPANA DELS QUARTS

Tal com podem veure en la fotografia, dilluns passat, en Gil Redorta, tècnic de treballs verticals, va pujar a dalt de l'estructura de ferro que corona el campanar i en va desmuntar el motor de la campana dels quarts. Una vegada rebobinat el tornarà a instal·lar, per tal que el rellotge recuperi el senyal dels quarts.

EXÈQUIES

El dijous dia 6 de novembre a les quatre de la tarda vam celebrar les Misses exequial de la Teresa Ciuró Soler de 102 anys, vídua d'en Franciscu Prat Codina. La Teresa havia nascut a Balenyà i vivia a Tona, on va morir.

Dimecres dia 12 de novembre a les 10 del matí, vam celebrar la Missa exequial d'en Jaume Rifà Jordà de 73 anys, casat amb l'Imma Pratdesaba Alabern. En Jaume havia nascut a Roda de Ter, vivia a Tona i va morir a l'Hospital Universitari de Vic, havent rebut la Santa Unció.

Que reposin en la pau del Senyor i participin del banquet de les noces eternes de l'Anyell.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 16, a les deu del matí, pel poble. **I a 1/4 d'una del migdia**, per l'Isidre Baqué Serra en el 4rt aniversari.

Dimarts dia 18, pels difunts de la família Serra Vilella.

Dimecres dia 19, per l'Albert Capdevila Colom en el 22è aniversari.

Dijous dia 20, per la Dolors Calvo Macià.

Divendres dia 21, pels difunts de la parròquia.

Dissabte dia 22, per les ànimes del purgatori.

Diumenge dia 23, a les deu del matí, per la Dolors Boix Jordà en el 5è aniversari i pel seu espòs Andreu Viñets Tió, per la Concepció Tió Fabré. **I a 1/4 d'una del migdia**, per la Fina Pujol Jordana, i per la Roser Matavera Grau en el 17è aniversari.